

عنوان مقاله:

نتایج اجتماعی- فرهنگی پیوندهای اقتصادی میان کانون‌های تجاری خلیج فارس و بنادر هند

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 9، شماره 30 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیاوش یاری -

مرتضی اکبری -

مصطفی کریمی -

خلاصه مقاله:

ایران و ایرانیان از زمان‌های بسیار دور با ساکنان شبه قاره هند ارتباط داشته‌اند. این امر از یک طرف ناشی از ضرورت و نیازهای اقتصادی و از طرف دیگر اشتراک فرهنگی و تاریخی دو ملت بوده است. بسیاری از ساکنان و اقوام شبه قاره به ایران مهاجرت کرده و اسکان دائمی یافته‌اند. با توجه به انسداد مرزهای جغرافیای شبه قاره و یا صعب‌العبور بودن آن در شمال و شمال غرب، مراودات و مناسبات ساکنان شبه قاره هند با ایران و بین‌النهرین از اهمیت و ضرورت بسیار زیادی برخوردار بود. از آنجا که امنیت راه‌های زمینی کمتر و راه‌زنان مزاحمت‌های فراوان ایجاد می‌کردند و از طرف دیگر ناوگان دریایی قدرت حمل کالا و مسافر بیشتری را داشته و امنیت راه‌ها نیز بهتر تامین می‌گردید، رفت و آمد ساکنان شبه قاره با بنادر و سواحل خلیج فارس از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بود. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی، کانون‌های بازرگانی خلیج فارس و جزایر و سواحل آن در تجارت با سواحل غربی هند، اهمیت و ضرورت این مناسبات و پیامدهای اجتماعی و فرهنگی آن مورد کندوکاو و بررسی قرار می‌گیرد؛ نتایج تحقیق بیانگر آن است که با وجود سابقه طولانی این مناسبات، با ظهور اسلام ابعاد تازه‌ای یافت و بازرگانان و تجار مسلمان ضمن داد و ستد اقتصادی به مبادلات فکری و فرهنگی نیز پرداخته و از مهمترین عوامل نشر و گسترش فرهنگ و تمدن اسلامی و ایرانی در شبه قاره هند و حتی از این طریق در آسیای جنوب شرقی گردیدند.

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، هند، قرون نخستین هجری، بنادر تجاری، ایران، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/889677>

